

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, [1659 erschienen] 1660

S. Fortvnatvs Ep. 14. Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42032

Austriam jam absolvit. Ex Ditzmaro, Stabio, & VV. Lazio.

Quid prodest, si homines laudent, & conscientia accusent? aut quae debet esse tristitia, si omnes accusent, & sola conscientia nos liberos demonstrat? si nobis est testis in caelo, testis in corde, dimitte stultis foris loqui quod volunt. S. Greg. 1. 8. Registr. c. 41.

S. FORTVNATVS EP. 14. Offi.

FAcilè orco imperat, quisquis peccato non sevit. Inter testes longè plurimos etiam FORTVNATVM numero Tudertinum Episcopum, qui totas legiones dæmonum ex hominibus non semel unus fugavit. Sed nocuit pænè fugiendo occisatelles. Nempe pulsus sub noctem urbem obambulat hominis vultum mentitus, rem indignam clamat factam ab Episcopo FORTVNATO; peregrinum se hospitio ab eo ejectum, cuius munus esset etiam invitare verecundantem, quam nunc virtutem habitare sub tecto Pontificis cives crederent, unde hospitalitas exularet? Audit hæc nescio quis, & non tam misericordiâ motus quàm invidiâ, quam facere FORTVNATO volebat, domo excipit, cæli scilicet exulem. Sed malus hospes non minis malam symbolam reliquit, abentis que hospitis filio in ignes coniecto animam elisit. Tum denique infidam hospitalitatis tesseram pater damnavit. Sed quàm cordi FORTVNATO juvenis fuerit, vidi. Gothus prædam agebat novilem, adolescentes geminos, Pontifex cum precibus hos nec pretio redimere posset, malum vaticinatus est militi, quod illi equus dedit, cum lapsus coxam sessoris fregit. Hoc malo multatus Gothus ultrò jam FORTVNATO pueros remisit, sed

Stabio, & nona gratis. Nam remisit Pont. sanitatem, ingens pro pretium. Ex D. Gregorii Dialogis.

Adverte, quæso, si mundum diligis, si in illo concupisaris, in quæto discrimine vivas. quocumque te vertes, concupiscentia ignem accensum invenies: quæ si copulari permiseris tuo, uret te, & in favillam rediget. Fuge igitur ad montana cum Loth, & salvaberis. S. Laur. Iust. de Cont. mund. c. 19.

S. DOMINICVS LORICATVS C.

17. Octobris.

Adverte, qui aras, calices, infulas vel venditis, vel emitis. DOMINICVS à primis annis aris & ipse admotus, tandem sacerdotio initiatus est. Veniam quod eos honores nescio quo dono (pellis credo caprina erat) parens filio mercatus esset, detestatus hic impia munera, adeoque jam se etiam, longè fugere statuit partas malè dignitates, & paternum facinus in se vindicare. Ad hoc commotissima visa est solitudo, & in hac virorum societas, qui austeram cumprimis rationem vivendi sequebantur. Nempe his unum torâ ferè vitâ jejunium, delicia die Solis Iovisque pultes, cibus per reliquam hebdomadem solus panis erat. Nam de potu quid dicam? aquam lacrymis miscebant. Iam loqui semel in septimanâ, dabatur, cædere verò flagris sæpius in die se, sæpius cædi ab aliis mos receptus jam fuerat. Hæc omnibus tunc communia, at DOMINICO nostro peculiaria illa ajunt: nudam carnem loricâ ferreâ onerare, itaque in vigiliis sanctis noctes dies perstare; tum bis quotidie Regii Vitis carmina cantando decurrere, manu interrim utraq; virgis armatâ mensuram imperant. Durum, ais, est nimis sic vivere. At sic vivendo

Y vir-